

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 4/2015
24.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Николе Димитријевића, због продуженог кривичног дела прање новца из члана 231. став 6. у вези става 5, 2. и 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. М.П., поднетом против правноснажних решења Посебног одељења Вишег суда у Београду К По1 306/10 од 04.11.2014. године и К По1 306/10-Кв По1 616/14 од 28.11.2014. године, у седници већа одржаној 24.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окр. Николе Димитријевића као основан, **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 306/10 од 04.11.2014. године и К По1 306/10 - Кв По1 616/14 од 28.11.2014. године и одређује да трошкови кривичног поступка на име паушала падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 306/10 од 04.11.2014. године, окр. Никола Димитријевић, који је правноснажном пресудом истог суда К По1 306/10 од 30.12.2010. године оглашен кривим због продуженог кривичног дела прање новца из члана 231. став 6. у вези става 5,2. и 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, обавезан је да на име трошкова кривичног поступка плати паушални износ од 50.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности решења.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Београду, Посебно одељење решењем К По1 306/10- Кв По1 616/14 од 28.11.2014. године, уважањем жалбе браниоца, преиначио је првостепено решење и окривљеног Николу Димитријевића обавезао да на име трошкова кривичног поступка плати паушални износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка решења, док је у осталом делу жалба браниоца одбијена као неоснована и првостепено решење у непреиначеном делу потврђено.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног адв. М.П., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредбе члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, оба решења преиначи и окривљеног ослободи обавезе плаћања трошкова кривичног поступка или да оба решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је окривљени незаконито обавезан на плаћање паушалног износа, с обзиром на то да је првостепена пресуда којом је окривљени оглашен кривим и осуђен за кривично дело из члана 231. став 6. у вези става 5, 2. и 1. у вези члана 61. КЗ донета након закључења споразума о признању кривице између тужиоца за организовани криминал и окривљеног, којим су се, између осталог споразумели и да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава па окривљени није могао бити обавезан да плати било какве трошкове, па и паушални износ.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац у захтеву указује на повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, правноснажном пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење Кпо1 306/10 од 30.12.2010. године окр. Никола Димитријевић оглашен је кривим због продуженог кривичног дела прање новца из члана 231. став 6. у вези става 5, 2. и 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршити тако да окривљени не сме напуштати просторије у којима борави. Истом пресудом од окривљеног је одузета имовинска корист у износу од 350.000 евра и одређено да ће о висини трошкова кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суд одлучити посебним решењем.

Наведена пресуда донета је након правноснажности решења истог суда СПК По1 2/10 од 27.10.2010. године, којим је усвојен споразум о признању кривице Кт 17/09 – СК 2/10 од 13.12.2010. године. Овим споразумом странке су се, између осталог, споразумеле и да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Одлуком да ће о висини тих трошкова одлучити посебним решењем, суд је само себи оставио могућност да накнадно, посебним решењем одлучи о трошковима који падају на терет буџетских средстава, али не и да окривљеног накнадно обавезује да плати било какве трошкове, па тиме ни паушал, који, у смислу одредбе члана 261. став 1. тачка 1. – 9. ЗКП, спада у трошкове кривичног поступка, те је таква одлука у супротности са закљученим споразумом о признању кривице.

Обавезујући окривљеног да на име трошкова кривичног поступка плати паушални износ, о чему се странке нису споразумеле, суд је учинио повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП, на шта основано указује бранилац у поднетом захтеву.

Стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног усвојио као основан и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**